

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο «ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ»; +

υπό Λεοντίου Μοναχού Διονυσιάτου

1. Θρύλοι, και παραπλάνηση.

Οι δυσκολίες που αντιμετωπίζει η Ελλάδα από το κατευθυνόμενο οικονομικό τσουνάμι εναντίον της, και η διεθνής κοινωνική αναστάτωση λόγω παγκοσμιοποίησης, εν όψει μάλιστα του 2012, χρόνο - κλειδί στα σχέδια των παγκοσμιοποιητών, ανακουφίζονται κάπως από **θρύλους** και **προφητείες**. Λέγεται ότι ήρθε η ώρα που ο «**Μαρμαρωμένος Βασιλιάς**», θα αναλάβει τη διοίκηση της αναγεννημένης Βυζαντινής Αυτοκρατορίας μετά τον 3ο Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο πόλεμος αυτός αποκαλείται από τον Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό «Γενικός», γιατί η αποτυχία της πολύ-πολιτισμικής κοινωνίας και η μεγάλη έξαψη των παθών θα οδηγήσει σε **πόλεμο έξω αλλά και μέσα στα κράτη**.

Ο «**Μαρμαρωμένος Βασιλιάς**» είναι θρύλος, δεν υπάρχει σ' αυτόν προφητική ακρίβεια. Κάποιο βιβλίο αναφέρεται σε τέτοιους θρύλους: **«Οι θρύλοι αυτοί έκαναν λόγο για τον μαρμαρωμένο βασιλιά, ο οποίος είναι εξαδάκτυλος και έχει αφήσει ανολοκλήρωτο ένα**

έργο, το οποίο με τη βοήθεια του Θεού, θα αναστηθεί για να το ολοκληρώσει».

Κατ' αρχάς διευκρινίζουμε ότι **δεν πρόκειται να αναστηθεί κάποιος για να ξαναζήσει με σάρκα και οστά στη Γη**.

Ο Απόστολος Παύλος είναι σαφής: **«καθ' όσον απόκειται τοις ανθρώποις άπαξ αποθανείν, μετά δε τούτο κρίσις»** (Εβρ. Θ-27)

Διότι οι αναστημένοι που γνωρίζουμε από τις Γραφές και τους βίους των αγίων ή είχαν λίγο καιρό πριν πεθάνει, όπως ο Λάζαρος ο τετραήμερος, η κόρη του αρχισυναγώγου κλπ, ή ανασταίνονταν για να ομολογήσουν την Αλήθεια της πίστεώς μας και μετά επέστρεφαν στην άλλη ζωή. Κανείς δεν μπορεί να ζήσει πολλές φορές στη Γη, και είναι αυτό προφανές και από την παράδοση της Εκκλησίας για τους δύο προφήτες που θα ελέγξουν τον Αντίχριστο στο τέλος του κόσμου, τον **Ενώχ και τον Ηλία** που δεν έχουν πεθάνει, αλλά διατηρούνται για το σκοπό αυτό ζωντανοί.

Όσοι διάβασαν προτεσταντικής έμπνευσης ερμηνείες της Αποκαλύψεως θα πρόσεξαν τις αναφορές περί «αρπαγής στον Ουρανό» των πιστών, που μετά θα βασιλεύσουν πάνω στη Γη

με το Χριστό χίλια χρόνια... Η πλάνη αυτή είναι πολύ διαδομένη στη Δύση. Και ο Άλεξ Τζούντς, δίπλα, υποστηρίζει λόγω της έκρηξης του φρέατος άντλησης πετρελαίου της BP στον κόλπο του Μεξικού, στην Αμερική, στις 20 Απριλίου 2010, ότι ήρθε η ώρα της αρπαγής των καλών ανθρώπων από... τους αγγέλους - εξωγήινους! Η θεωρητική στήριξη της πλάνης είναι κακή ερμηνεία της «αρπαγής» στον ουρανό κατά την τελική Κρίση. Δηλ. δεν αντιλαμβάνονται ότι το ρητό του Αποστόλου Παύλου: «...έπειτα εμείς οι ζώντες θα αρπαγούμε σε νεφέλες σε συνάντηση του Κυρίου στον αέρα, και έτσι πάντα θα είμαστε μαζί με τον Κύριο», είναι άκρως εσχατολογικό.

Αφορά την ίδια την 2α Παρουσία¹.

Αντίθετα αυτοί νομίζουν ότι θα αρπαγούν σωματικά στον ουρανό για να μην υποφέρουν δεινά και θλίψεις. Μετά θα επιστρέψουν, λένε, πάλι στη Γη, να ζήσουν για ένα μεγάλο διάστημα (χίλια χρόνια) μαζί με τον Χριστό που θα έχει επανεμφανισθεί και αυτός σωματικά, αν και από τη Γραφή² ξέρουμε πολύ καλά ότι ο Χριστός δεν θα ξαναεπιστρέψει κάτω στη Γη, αλλά πάνω από τη Γη στον Ουρανό.

Δεν μπορούμε να δεχτούμε «αρπαγές», ούτε και ανάσταση για κανένα απολύτως άνθρωπο για να έρθει να ξαναζήσει με σάρκα και οστά στη Γη. Διότι όποιος πέθανε περνάει ήδη από μερική κρίση, και κατά τα έργα του κατατάσσεται είτε καλώς είτε κακώς. Αν ξαναεπιστρέψει στη ζωή πρέπει και να ξανακριθεί κατά τα νέα έργα του, οπότε αν πριν είχε σωθεί μπορεί μετά να μην σώζεται, ή αντίστροφα, και θα είχαμε δύο κρίσεις αντί μιας, κάτι απαράδεκτο να το σκεφτούμε. Και προκειμένου περί του Κυρίου Ιησού Χριστού η επανεμφάνισή του για χίλια χρόνια στη Γη, θα οδηγούσε στην αναγκαιότητα ύπαρξης όχι μόνο 2ας αλλά και 3ης Παρουσίας (!) όπως παρατηρεί ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος, ο οποίος από την εποχή του σπηλίτευε τις χιλιαστικές αυτές αντιλήψεις. Ενώ για τους Αγίους που θα συνόδευαν υποτίθεται τον Κύριο χίλια χρόνια πάνω στη Γη, λέγει πάλι ο **άγιος Εφραίμ ο Σύρος** στον λόγο περί μετανοίας: **«Ο Παράδεισος είναι ο χώρος της αναπαύσεως των Αγίων, καθώς είπε και ο Κύριος στο Ευαγγέλιο. Πως λοιπόν αφήνοντας οι Δίκαιοι τον Παράδεισο θα “καλοπερνούν” στη γη»³**;

Με το σκεπτικό αυτό, ο Ιωάννης Βατάτζης παρόλο που υπήρξε αγίας βιωτής αυτοκράτορας (το διάστημα 1222-1254), που είχε αγαπηθεί ιδιαίτερα από το λαό για το φιλανθρωπικό του έργο, και τη γενικότερη φροντίδα του υπέρ των φτωχών, δεν είναι δυνατόν εφ' όσον πέθανε και υπάρχουν τα οστά του, να νομίζουμε ότι μπορεί να αναστηθεί και να γίνει ο **«εξαδάκτυλος μαρμαρωμένος βασιλιάς του Βυζαντίου»**...

Εξ άλλου το **«μαρμαρωμένος βασιλιάς»** είναι έκφραση ενός θρύλου όχι μιας προφητείας... Για τις προφητείες θα δούμε κατόπιν. Ας δούμε πρώτα σε συντομία, εφόσον θρύλοι και προφητείες μιλάνε όχι απλώς για άρχοντα, αλλά συγκεκριμένα για **βασιλιά** της Κωνσταντινούπολης κατά την αναλαμπή, για τα διάφορα πολιτεύματα.

2. Τα πολιτεύματα εν συντομία.

Πρώτα πρέπει να διευκρινίσουμε ότι ενώ οι αρχαίοι λαοί είχαν απολυταρχικά καθεστώτα, μόνο στην αρχαία Ελλάδα υπήρχε, στην Αθήνα κυρίως, **δημοκρατία** δηλ. κατευθείαν έλεγχος των δημοσίων πραγμάτων από το λαό. Αυτό δεν υπήρχε πάντα, αλλά και όταν υπήρχε δεν σήμαινε ότι οι νόμοι επειδή ψηφίζονταν από το λαό δεν είχαν αυστηρότητα, και δεν αποσκοπούσαν στην εξασφάλιση μιας ισχυρής πολιτείας, όχι μόνο οικονομικά, αλλά και στρατιωτικά για να μπορεί να κάνει όταν χρειαζόταν πολέμους. Το πολίτευμα της Ρώμης ήταν αριστοκρατικό δηλ. δημοκρατικό αλλά για επιλεγμένα άτομα, άλλοτε με βασιλείς και άλλοτε με υπάτους, με Σύγκλητο, με τριβούνους (δημάρχους) κλπ. Η *res publica*, όπως λεγόταν, ήταν ένα ιδιαίτερα σύνθετο πολιτικό και κοινωνικό σύστημα.

Τα σημερινά πολιτεύματα είναι μόνο κατ' ευφημισμὸν δημοκρατικά αν συγκριθούν με

¹ Α΄Θεσ. Δ-17. έπειτα ημεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα συν αυτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε συν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

² Το ίδιο το προαναφερθέν εδάφιο μιλάει για συνάντηση του Κυρίου στον αέρα δηλ. πάνω από τη Γη. Εξ άλλου η Γη θα κατακαεί κατά τον Απόστολο Πέτρο, και μαζί με τον Ουρανό θα μεταβληθούν και θα γίνουν άφθαρτα.

³ «Παράδεισός ἐστι χῶρος τῆς τῶν Ἁγίων ἀναπαύσεως, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ εἶρηκε. Πῶς οὖν ἀφέντες οἱ δίκαιοι τὸν παράδεισον ἐπὶ τῆς γῆς εὐωχηθήσονται»;

αυτό της αρχαίας Αθήνας. Τώρα άλλα θέλουν οι πολίτες, και τους τα υπόσχονται οι πολιτικοί, που παίζουν ένα ρόλο (ψευτο)αριστοκρατίας, και άλλα τελικά γίνονται⁴, με διάφορες προφάσεις. Όπως έλεγε χαρακτηριστικά ο sir Steven Runciman: **«Ποτέ μου δεν κατάλαβα τι ακριβώς σημαίνει δημοκρατία. Στα περισσότερα μέρη του κόσμου σήμερα, δημοκρατία σημαίνει να σε κυβερνούν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, οι εφημερίδες, η τηλεόραση»⁵.**

Όχι μόνο τα απολυταρχικά καθεστώτα, αλλά όλα, ακόμη και η δημοκρατία των Αθηναίων, και το αρχαίο πολίτευμα της Ρώμης στις διάφορες διακυμάνσεις του, είχαν σαν στόχο την ισχύ (στο κοσμικό βέβαια πεδίο). Η κοσμική ισχύς παρίσταται με το σίδηρο προκειμένου για τη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία στο αποκαλυπτικό όραμα του προφήτη Δανιήλ, και γενικά **θεωρείται θηριώδης για όλες τις εγκόσμιες βασιλείες, και γι' αυτό παριστάνεται στις προφητείες με διάφορα θηρία.**

Ο γέροντας Σωφρόνιος Σαχάρωφ, ο Αγιορείτης (και ιδρυτής της Μονής του Έσσεξ) έλεγε για την ζωή μέσα στον κόσμο: **«Η κοσμική ζωή είναι θεμελιωμένη στη δύναμη, στη βία. Ο σκοπός του Χριστιανού είναι αντίστροφος. Η βία δεν ανήκει στην αιώνια ζωή. Καμιά πράξη που επιβάλλεται με βία δεν μπορεί να μας σώσει».** (πνευματικά κεφάλαια, 194).

Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από τον Θεό με λιγότερη σωματική δύναμη από πολλά άλλα ζώα. Δηλαδή από την αρχή δεν του δόθηκε να ακολουθήσει το πρότυπο της κοσμικής δύναμης και καταδυνάστευσης, που δυστυχώς όμως εφαρμόζεται σήμερα και μεταξύ των ανθρώπων. Όλα τα ζώα υποτάσσονταν τότε στον άνθρωπο διότι είχε τη χάρη του Θεού στην ψυχή του, και όλη η φύση ειρήνευε γύρω του.

Πολλά χρόνια αργότερα αφότου ο άνθρωπος αποστάτησε από τον Θεό στον Παράδεισο, και μετά τον κατακλυσμό και τον διασκορπισμό των φυλών, όταν οι Εβραίοι βρισκόντουσαν κάτω από τη χειραγωγή του Νόμου, **ο Θεός έδωσε δια των προφητών επαγγελία κριτών και όχι ισχυρών εξουσιαστών όπως βασιλέων ή άλλων ολιγαρχών.** Αυτό έγινε κατά τον **Μεγάλο Βασίλειο⁶** επειδή το κατά τους κριτάς πολίτευμα είναι πιο ελεύθερο και ταιριάζει περισσότερο με την ελευθερία της φύσης των ανθρώπων, οπότε μόνος Βασιλεύς γνωρίζεται ο Θεός. Τέτοιοι κριτές ήταν οι Προφήτες μεταξύ των οποίων και ο Μωϋσής, οι οποίοι δόθηκαν σαν σύμβουλοι στο λαό. **Διότι είναι του βασιλέως ιδιαίτερο γνώρισμα το να διατάσσει αυτούς που εξουσιάζει, ενώ του συμβούλου να πείθει.** Τέτοιος λοιπόν σύμβουλος είναι ο απόστολος Παύλος, ο διάκονος της Καινής Διαθήκης, που λέγει: «Δίνω δε τη γνώμη μου, ως ελεημένος από τον Κύριο». Γι' αυτό, **συνιστά ο Μέγας Βασίλειος, και εμείς αν έχουμε κάποια εξουσία να μην σκεπτόμαστε τον εαυτό μας σαν εξουσιαστή, αλλά σαν σύμβουλο.**

«Ο άνθρωπος ο οποίος υποδουλώνει τον αδελφόν-συνάνθρωπον αυτού, ή έστω επιβουλεύεται την ελευθερίαν⁷ αυτού, καταστρέφει αναπόφευκτα την δικιά του ελευθερία, διότι η επιδίωξις αυτή αποτελεί από μόνη της πτώση από τη Θεία ζωή της αγάπης, εις

⁴ Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα παντελούς έλλειψης δημοκρατικής συνείδησης των Ελλήνων πολιτικών υπήρξε το απαιτούμενο δημοψήφισμα για τις ταυτότητες από το μισό του πληθυσμού, το οποίο δεν υπήρχε τρόπος να πραγματοποιηθεί!

⁵ Από συνέντευξη που δόθηκε από τον σερ Στήβεν Ράνσιμαν, στον πατρογονικό πύργο του στη Σκωτία το 1994, στις δημοσιογράφους Χρύσα Αράπογλου και Λαμπρινή Χ. Θωμά.

⁶ Δείτε στο «περί Αντιχρίστου» του Αγίου Νείλου σημειώσεις υπό ΛΜΔ, στο θέμα της 8ης Οικουμενικής Συνόδου: http://www.imdleo.gr/diaf/2007/062_st_Nilus-AX-notes-genetics.pdf

⁷ Η πειθώ και όχι η πειθαρχία πρέπει να διέπει τον τρόπο διοίκησης μέσα στην Εκκλησία, και ιδιαίτερα τα Μοναστήρια, αλλιώς ξεπέφτουμε σε κοσμικό πνεύμα, διότι πάλι κατά τον γέροντα Σωφρόνιο: **«Αλλ' εάν εις τας Μονάς ο Ηγούμενος και οι άλλοι οδηγοί αναγκασθούν να προσφεύγουν εις τον ανθρώπινον εξαναγκασμόν της αδελφότητος, τουτέστι την «πειθαρχίαν», τούτο είναι σαφές σημεῖον καταπτώσεως του μοναχισμού, ίσως η τελεία λήθη του σκοπού και της ουσίας αυτού».**

την οποίαν εκλήθη ο άνθρωπος», κατά τον γέροντα Σωφρόνιο Σαχάρωφ. (Άσκησις και θεωρία, υπακοή). Το αντιχριστιανικό πνεύμα της Νεοταξίτικης εποχής μας κάνει ακριβώς αυτό. Με διάφορες προφάσεις (τρομοκρατία, οικονομική κρίση κλπ) που δημιουργούνται τεχνητά, μειώνονται οι ελευθερίες των ανθρώπων.

Την έλλειψη στρατού και ισχυρής αλλά πολυδάπανης και πολυμέριμνης εξουσίας, υποσχόταν στους Εβραίους, να καλύψει ο ίδιος ο Θεός, αρκεί να τηρούσαν τα προστάγματά του. Επειδή όμως σκεφτόντουσαν και αυτοί όπως οι γειτονικοί τους ειδωλολατρικοί λαοί, τους έδωσε τελικά βασιλέα αφού τους προειδοποίησε για τα τρωτά σημεία (ότι θα τους έβαζε φόρο για ιδιοτελείς σκοπούς, θα τους οδηγούσε σε πολέμους κλπ).

Στο Χριστιανικό Ρωμαϊκό κράτος οι αυτοκράτορες ήταν όπως και οι βασιλείς του παλιού Ισραήλ **«χριστοί Κυρίου»** δηλ. εγκαθίσταντο μετά από ιδιαίτερη θρησκευτική τελετή χρίσεως των, ώστε επίσημα να αναλάβουν με όλες τις δυνάμεις τους, και με την βοήθεια του Θεού, την υπεράσπιση του Θείου Δικαίου στις υποθέσεις των υπηκόων τους. Εννοείται ότι έπρεπε να το τηρούν και στα προσωπικά τους θέματα. Το Δίκαιο αυτό συνοψίζεται στις δύο μεγάλες εντολές, της αγάπης προς τον Θεό, και προς τον πλησίον, όπως ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός εξήγησε. Το χρίσμα είναι μία πνευματική δύναμη που βοηθάει όσους έχουν καλή προαίρεση, ενώ πάντα υπενθυμίζει την υπευθυνότητα της αποστολής του χρισθέντος. Στο Βυζάντιο ο αυτοκράτορας ήταν το κεντρικό πρόσωπο της εκτελεστικής, νομοθετικής και δικαστικής εξουσίας, και ήταν επικεφαλής, σαν εκπρόσωπος του λαού, των συνάξεων της Εκκλησίας, ακόμη και αυτών των Οικουμενικών Συνόδων.

3. Προφητείες

Κατά τις προφητείες της Ορθοδοξίας, θα γίνει μία ακόμη **Οικουμενική Σύνοδος**, για να επισφραγίσει τις αποφάσεις των προηγούμενων, να ξεκαθαρίσει τις νεότερες αιρετικές δοξασίες από τα αληθινά δόγματα της Εκκλησίας του Χριστού, (αν και οι σύγχρονες πλάνες είναι κυρίως συνδυασμός παλαιότερων), και για να ενώσει πνευματικά τους πιστούς που όχι πολύ αργότερα θα αντιμετωπίσουν τον Αντίχριστο.

Λέει χαρακτηριστικά ο **Άγιος Νείλος ο Μυροβλύτης**: «Ύστερον⁸ θα γίνει η **8η Σύνοδος**, και αυτή θέλει διαλέξει τους καλούς από τους κακούς, ήγουν την Ορθοδοξίαν. Καθώς διαλέγει ο γεωργός τον σίτον από το άχυρον, και τότε θα ειρηνεύσουν ολίγον καιρόν οι άνθρωποι, και **πάλιν θέλουν να μεταστρέψουν την γνώμην τους εις το πονηρόν**, εις την απώλειαν απωλούμενοι. Και να μη γνωρίζουν τι εστίν αδελφός και τι εστίν αδελφή, και τις εστιν ο πατήρ και τις εστιν η μήτηρ, και να μη γνωρίζουν τι εστί το στέφανον του γάμου, μόνον θα έχουν μίαν απώλειαν και συγκατάβασιν εις την ασωτίαν χειρότεροι από τα Σόδομα και Γόμορρα...»

Η Οικουμενική Σύνοδος θα γίνει υπό ευσεβή εξουσία. Την ευσεβή πολιτική εξουσία της εποχής της 8ης Συνόδου, είδε ο **Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης** (1829-1908), να παρίσταται στο όραμά του⁹, το 1901, με **ένα χρυσό αυτοκρατορικό στέμμα** ακουμπισμένο στην Αγία Τράπεζα, πάνω στο οποίο ήταν γραμμένα με χρυσά γράμματα: **«Για σύντομο διάστημα»**. Η συντομία οφείλεται στο ότι οι περισσότεροι λαοί δεν θα μετανοήσουν για τα έργα τους, όπως λέγει ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος στην Αποκάλυψη, παρά τις καταστροφές του «Γενικού Πολέμου» που θα έχει προηγηθεί, και έτσι θα ακολουθήσουν γρήγορα τα γεγονότα που θα φέρουν στην εξουσία τον τελικό Αντίχριστο.

Με το στέμμα βλέπει ο Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης πραγματοποιημένη την

⁸ Μετά τον 20ό αιώνα, στον οποίο αναφέρθηκε προηγουμένως (7400-7500). Δείτε περισσότερα: http://www.imdleo.gr/diaf/2007/062_st_Nilus-AX-notes-genetics.pdf

⁹ Όραμα Αγίου Ιω. Κροστάνδης & 15, με ερμηνευτικά σχόλια υπό ΛΜΔ: http://www.imdleo.gr/diaf/2007/06-ag_I_Krostand-auton.pdf

δυνατότητα αναβίωσης της βασιλείας προς όφελος της Εκκλησίας (της χαρούμενης σύναξης κλήρου και λαού), διότι είχε δει πριν και την καταδίωξη της από τον ηγέτη που χαρακτηρίζει σαν αντίχριστο (δηλ. τον Λένιν, τότε). Και όλοι οι γνωστοί Ρώσοι σάρατες έχουν προείπει, όπως αναγράφεται στον «Επίτομο» την αναβίωση ευσεβών εξουσιών σε Ρωσία, Ελλάδα και άλλα μέρη του κόσμου, και μάλιστα βασιλείων, αν και τονίζουν ότι το πνεύμα τότε των Χριστιανών δεν θα έχει σχέση με το σημερινό φίλαρχο πνεύμα, αλλά θα είναι πολύ κοντά στο πνεύμα της Αποστολικής εποχής, με αδελφική αγάπη μεταξύ των πιστών και ανυπόκριτη ευσέβεια.

Και από τη Δύση ο **αιδέσιμος Μπήντ** (Venerable Bede περ. 672-735) γνωστός και σαν πατέρας της Βρετανικής Ιστορίας και ο πρώτος που εισήγαγε τη χρονομέτρηση «Anno Domini (AD)» δηλ. «μετά Χριστόν», μας έδωσε την προφητική γνώση της Δυτικής αρχαίας Εκκλησίας για την μετά τον «Γενικό Πόλεμο», άνοδο στην εξουσία ενός **«Βασιλιά με το όνομα, και με ακλόνητο νου»** που «θα είναι συγχρόνως βασιλιάς των Ρωμαίων και των Ελλήνων», δηλ. προβλέπει σαφώς αναβίωση βασιλευμένης Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Αυτός (ο Βασιλιάς) «θα καταστρέψει όλα τα ιερά των ψευτοθεών και όλους τους ειδωλολάτρες θα καλέσει στο βάπτισμα. Και ο Σταυρός του Χριστού θα υψωθεί σε κάθε ναό»...

Ο **Όσιος Δανιήλ ο εξ Αγαρηνών** είδε, σε ζωντανό όραμά του το 1764, κάτω από την Κωνσταντινούπολη να διατηρείται σε κατάσταση ύπνου ο μελλοντικός άρχων του Βυζαντίου **με στέμμα στην κεφαλή και Ευαγγέλιο στα χέρια του**¹⁰. Το στέμμα δεν είναι εδώ σύμβολο απλό της ευσεβούς εξουσίας, αλλά πιο συγκεκριμένα δηλωτικό της βασιλείας.

Οι προφητείες μιλάνε συνεπώς για καλά διατηρούμενο, σε κατάσταση ύπνου, μελλοντικό άρχοντα της Πόλης και όλης της Ρωμιοσύνης, που μάλιστα μπορεί εύκολα να ξυπνάει, όπως συνέβη παρόντος του οσίου Δανιήλ.

Υπάρχει σαφής απόκλιση από τους θρύλους, οι οποίοι δεν έχουν προφητική ακρίβεια, και θέλουν το βασιλιά μαρμαρωμένο, που λέγεται ότι αλλάζει θέση με τα χρόνια κλπ, εκτός αν θεωρήσουμε ότι πρόκειται για διαφορετικά πρόσωπα¹¹.

Οι θρύλοι εκφράζουν τον συναισθηματισμό του λαού, που έχει μια διαίσθηση ότι κάτι πρέπει να συνδέει τα διαδραματισθέντα θλιβερά γεγονότα κατά την άλωση, με αυτά της ποθουμένης πνευματικής και κοινωνικό-πολιτικής αποκατάστασης. Κάποτε οι θρύλοι, απομακρυνόμενοι από την αλήθεια, φτάνουν να καταστούν σφαλερές τοπικές παραδόσεις, όπως πχ είχε συμβεί στη Ρουμανία, που παλιότερα νομιζόταν ότι τα γεγονότα της συντέλειας ξεκινούν το 1848, και αυτό νόμιζε για ένα διάστημα ο **άγιος Καλλίνικος της Τσερνίκα**, μέχρις ότου σε όραμα ο Θεός του απεκάλυψε ότι η σωστή ημερομηνία είναι το 7500 από Αδάμ, δηλ. το 1990 περίπου, που ξεκίνησε η Νέα Τάξη. Μέσα στους θρύλους είναι και το ότι «Κωνσταντίνος έχασε, Κωνσταντίνος θα παραλάβει την Πόλη».

Είναι εξαιρετικά ενδιαφέρον ότι κατά τη μαρτυρία του Οσίου Δανιήλ, που υπήρχε Τούρκος πριν βαπτισθεί, και μάλιστα γιος του μεγάλου διώκτου των Χριστιανών πασά της Πελοποννήσου, ότι **ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός έδωσε την εντολή απελευθέρωσης των Ρωμιών** μετά την λειτουργία στην οποία παρίστατο ο Δανιήλ, εκπρόσωποι από όλες τις τάξεις των Αγίων, και η ίδια η Παναγία η οποία παρακάλεσε γι' αυτό εκτενώς τον Υιό της. Επομένως

¹⁰ Βλ. σελ. 50 της συλλογής Προφητειών υπό ΛΜΔ:

http://www.imdleo.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/07_OsiosDaniel.pdf

¹¹ Στα **«Θρυλούμενα για την άλωση και εθνική αποκατάσταση»** του καθηγητού πανεπιστημίου κ. Ημέλλου ο μαρμαρωμένος Βασιλιάς είναι συνδεδεμένος με τον Κωνσταντίνο τον τελευταίο αυτοκράτορα (έκδ. 2006, σελ. 16).

στους «ξυπόλυτους» αυτούς Ρωμιούς αναπαύθηκε η χάρη του Κυρίου, και από αυτούς ευαρεστήθηκε να συγκροτηθεί το μοναδικό Ορθόδοξο κράτος με Σύνταγμα που τιμά το όνομα του Θεού όχι απλώς και αορίστως, αλλά συγκεκριμένα την Αγία Τριάδα.

Οι προφητείες και ο πνευματικός νόμος προβλέπουν ότι η ανασύσταση (ή **αναλαμπή** για το σύντομο του διαστήματος), του ανατολικού Ρωμαϊκού βασιλείου, θα συμβεί. Ο παπάς **Ηλίας Διαμαντίδης** ο Μυροβλύτης, που γεννήθηκε το 1880 στο χωριό Χουρμικιάντο των Σουρμένων του Πόντου είπε το εξής προφητικό: **«Θάρθει ένας καιρός που θα γίνουν οι άνδρες γυναίκες και οι γυναίκες άνδρες. Τότε θα πέσει μεγάλη κατάρα στον κόσμο. Θα γίνει πόλεμος στην Κωνσταντινούπολη και ο Ρώσος θα νικά. Θα πάει ως τον Ευφράτη ποταμό. Θ' ανοίξει η Αγία Σοφιά και θα λειτουργηθεί. Ένας εξαδάκτυλος βασιλιάς θα είναι τότε¹²»**.

Βλέπουμε ότι τις αρχαιότερες προφητείες επιβεβαιώνουν νεότεροι Άγιοι, με πρώτο τον Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό, και χαρισματικοί γέροντες όπως ο γέροντας Παΐσιος ο Αγιορείτης, που δίνουν πολλές λεπτομέρειες, οι Ρώσοι στάρεις που προβλέπουν αναλαμπή της Ορθοδοξίας σε όλο τον πλανήτη, ενώ ο γέροντας Πορφύριος είχε αναφερθεί σε χαρισματικό ηγέτη που θα αναμορφώσει τους Ορθοδόξους.

Υπάρχουν και προφητείες με αριθμούς, με παραμετρική επίλυση, γιατί στόχος δεν είναι η αποκάλυψη ενός σκέτου αριθμού, αλλά η εισαγωγή στο πνεύμα των προφητειών που υπενθυμίζει το σύνολο της Ευαγγελικής Αληθείας, δίνοντας παρηγοριά στους θλιβομένους και ενισχύοντας την πίστη στο Θεό και την ελπίδα για την μελλοντική πνευματική αναγέννηση που ακολουθείται από υλική ευδαιμονία. Η δοκιμή του ανθρώπου των ημερών μας να ακολουθήσει την αντίθετη πορεία, δηλ. να δώσει προτεραιότητα στα υλικά, και μετά αν του μείνει χρόνος να ασχοληθεί με τα πνευματικά, είναι ολέθρια, διότι αυτό οδηγεί στην έξαψη των παθών που στο κορύφωμά τους θα καταστρέψουν ότι μάταια φτιάχτηκε, στον 3^ο παγκόσμιο ή γενικό πόλεμο.

Στην προφητεία του «Αωνύμου» ερμηνεύσαμε το 5 και 50 σαν 550, και γράψαμε ότι το 55 ήταν για παρηγοριά, και το 550 αυτό που ισχύει¹³. Διότι τότε εννέα χρόνια μετά την κοίμηση του γέροντος Παΐσιου, ή «δέκα περίπου», όπως είχε πει ο ίδιος, θα αλλάξουν τα πράγματα¹⁴, με την άνοδο μιας καινούργιας γενιάς πολιτικών στην Τουρκία. Αυτή η γενιά, (των Ισλαμιστών του Ερντογάν), πράγματι ανέβηκε στην εξουσία το 2003, δηλ. 550 χρόνια μετά το 1453. Οι αριθμοί δεν έχουν ιδιαίτερο βάρος στις προφητείες, διότι με εξαίρεση τις Βιβλικές, μπορεί να φτάσουν σε μας αλλοιωμένοι ή με τρόπο γριφώδη όπως βλέπουμε στην συγκεκριμένη του Αωνύμου. Παρηγορούν όμως τον κόσμο, και σε συνδυασμό με άλλες μαρτυρίες, όπως αυτή του γέροντος Παΐσιου, ή συναφή νοήματα των Γραφών μπορούν να μας διευκρινίσουν και επιβεβαιώσουν τα λεγόμενα.

Το πιο σημαντικό είναι ότι ο πνευματικός νόμος συνηγορεί σ' αυτό, σύμφωνα με την ερμηνεία¹⁵ Ευαγγελικής περικοπής από τον **άγιο Εφραίμ τον Σύρο**. Πρόκειται για την παραβολή με τους δύο χρεωφειλέτες που ο ένας ώφειλε 500 δηνάρια και ο άλλος 50. Επειδή οι εντολές της αγάπης είναι δύο, μία προς τον Θεό και μία προς τον πλησίον, γι' αυτό λέγει ο άγιος Εφραίμ, αυτός που αδικεί άνθρωπο χρωστάει τα πενήντα. Αυτός που ασεβεί όμως στο Θεό χρωστάει τα πεντακόσια. Αν λοιπόν δούμε την (τιμωρητική κατά την κοσμική άποψη) διαπαιδαγώγηση του κράτους του Βυζαντίου μέσα στο χρόνο, τότε **τα 550 χρόνια συμβολίζουν ένα πλήρη κύκλο μετανοίας**. 50 για τις αδικίες του Βυζαντίου προς τους ανθρώπους, και 500 για τις ασέβειες ηγεμόνων και λαού προς το Θεό. Όλα αυτά τα χρόνια το

¹² Δείτε: <http://www.imdleo.gr/diaf/2009/img/Lamprini.pdf>

¹³ προφητεία του «Αωνύμου» στο www.imdleo.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/09a_peri_Syntelias_glwsif.pdf

¹⁴ Δείτε το 2^ο video: www.imdleo.gr/diaf/files/polymesa/video/02_diaf/38_gTHEOKLHTOS-PAISIOS/Theok-Paisios.htm

¹⁵ <http://www.imdleo.gr/diaf/2006/03-550.pdf>

πνεύμα δεν έσβησε, και οι προφητείες κατά συνέπεια δεν εξουθενώθηκαν¹⁶.

Η προφητεία του Αγίου Ταρασίου (στον τόμο των Προφητειών), στο αριθμητικό της μέρος είναι παραμετρική και επομένως δεν δίνει μονοσήμαντη λύση, εκτός και συνδυασθεί με άλλη, όπως του Αωνύμου, διότι έχει στην εποχή μας παρόμοια επαλήθευση¹⁷ (περ. 557 χρόνια).

Τα **500** και **50** χρόνια της προφητείας του Αωνύμου έχουν, όπως είδαμε, ευαγγελική κάλυψη, και αντιστοιχούν στην αρχή σημαντικών αλλαγών. Το πότε όμως θα ολοκληρωθούν οι αλλαγές αυτές δίνεται πάλι με μία παράμετρο πολύ συνήθη σε όλη τη Βίβλο και ιδιαίτερα στην Αποκάλυψη. Πρόκειται για κάποια «εβδομή». Δηλ. για κάποιο πολλαπλάσιο του επτά: **«Εν πέντε και πενήκοντα έτη το τέλος των θλίψεων την δε εβδομήν ουκ έστι ταλαίπωρος, ουκ έστιν εξόριστος, επανερχόμενος εις τας ακάλας της Μητρός αγαλλομένης Εκκλησίας»**. Όπως η Ιεριχώ έπεσε από τους παλιούς Ισραηλίτες όχι μόλις πήγαν μπροστά της, αλλά όταν την κύκλωσαν σαλπίζοντας επί επτά (7) ημέρες, το ίδιο περίπου πρέπει να περιμένουμε και για τις αλλαγές που έρχονται.

Αν προσέξουμε καλύτερα την συγκεκριμένη προφητεία θα δούμε ότι το κεντρικό της νόημα είναι η εκκλησιαστική αναγέννηση, όχι κάποια κρατική ή πολιτική παλινόρθωση. Η **«επάνοδος εις τας ακάλας της Μητρός αγαλλομένης Εκκλησίας»** αναφέρεται στα αποτελέσματα της Ογδής Οικουμενικής Συνόδου, που θα ενώσει τους Ορθοδόξους, αλλά και θα επαναφέρει στην Εκκλησία όσους πλανήθηκαν από αιρέσεις ή διεσπάρησαν από σχίσματα. Τότε επομένως συμπληρώνονται οι 7 κύκλοι¹⁸ της. Και τότε το θεολογικό σάλπισμα των νέων Ισραηλιτών, Ορθοδόξων Χριστιανών Πατέρων, θα γκρεμίσει, όπως και στις προηγούμενες Οικουμενικές Συνόδους, τα σαν τείχη εμφανιζόμενα εμπόδια κατά της Αληθείας από τις παραπλανητικές θεωρίες του **παρόντος εβδοματικού αιώνας**¹⁹ και θα ανυψώσει τον νου των κατοικούντων τη Γη στην αιώνια βασιλεία του Ιησού Χριστού, εγγύζουσα πλέον, διότι άλλη Οικουμενική Σύνοδος δεν θα υπάρξει²⁰. Από τη μεριά μας χρειάζεται αγώνας μέχρι τέλους.

Οι αλλαγές δεν είναι απαραίτητο να τρέξουν αναλογικά. Αν τα γεγονότα που έχουν πνευματική βαρύτητα (καλά ή άσχημα) επιταχυνθούν, ο πνευματικός χρόνος θα επιταχυνθεί, και οι αλλαγές που θα φέρουν τους πολέμους και την αναλαμπή, επίσης θα ανταποκριθούν στο ρυθμό αυτό. Ήδη έχουμε επιτάχυνση που προκαλείται από τη μεριά των εχθρών της Ορθοδοξίας και της Αληθείας με την ενίσχυση κάθε μορφής πλάνης, η οποία τώρα τρέχει ανενόχλητη, από το σατανισμό μέχρι τη νεοειδωλολατρεία, συμπαρασύροντας πολλούς, πιστούς και μη, στην απώλεια. Η φιλαργυρία έφτασε στα ύψη από τους (κατά έκφραση του Ροκφέλερ) «διεθνείς τραπεζίτες», με αποτέλεσμα την όλο και πιο ασφυκτική πίεση των λαών από δυσβάσταχτους φόρους, και τη μεγαλύτερη εξαθλίωση των φτωχοτέρων.

Και τα άλλα πάθη ακολουθούν έτσι ακριβώς όπως τα προβλέπει ο **άγιος Νείλος ο Μυροβλύτης**: «Δεν θα υπάρχει σεβασμός εις τους γονείς και γεροντοτέρους, η αγάπη θα

¹⁶ «το Πνεύμα μη σβέννυτε, προφητείας μη εξουθενείτε». (Α΄ Θεσ. Ε 19-20).

¹⁷ Στη σελ. 59 της συλλογής Προφητειών: http://www.imdleo.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/08_Xrismoι.pdf

¹⁸ Η προετοιμασθείσα, αλλά μη πραγματοποιηθείσα τελικά, λειτουργία στην Αγία Σοφία το 2010 συμπίπτει στα 550+7 χρόνια μετά την άλωση της 29^{ης} Μαΐου του 1453, έγινε όμως λειτουργία στην Παναγία Σουμελά.

¹⁹ Ο άγιος Μάξιμος ο ομολογητής Ιεριχώ ονομάζει «τον εβδοματικόν του χρόνου τούτου αιώνα», δηλ. την παρούσα ζωή με την επταδικότητα του ρέοντος αυτήν χρόνου. (Ερ. 82: «Όστις εις παράταξιν θείαν καταλεγείς κυκλοῖ τὴν Ἱεριχώ ἐπτὰ περιόδοις σαλπίζων, τουτέστιν διοδεύων τὸν εβδοματικὸν τοῦ χρόνου τούτου αἰώνα τῆ σάλπιγγι τοῦ Εὐαγγελίου, διδάσκειται πάντα τὰ τοῦ αἰῶνος τούτου τῷ Θεῷ ἀνατιθέναι). Ομοίως στη «θεωρία της Ιεριχούς».

²⁰ Το 8 είναι σύμβολο της αιωνιότητας, όπως ακριβώς και το πλαγιαστό οκτώ του απείρου, στα Μαθηματικά. Η Κυριακή πχ σαν απαρχή και τύπος της αιωνιότητας ονομάζεται θρησκευτικά 8^η ημέρα ή απλά «μία» και όχι πρώτη, γιατί δεν υπάρχει δεύτερη αιωνιότητα!

εκλείπει, οι δε Ποιμένες των Χριστιανών, Αρχιερείς και Ιερείς, θα είναι τότε άνδρες κενόδοξοι, παντελώς μη γνωρίζοντες την δεξιάν οδόν από την αριστεράν. Θα αλλάξουν τα ήθη, αι παραδόσεις των Χριστιανών και της Εκκλησίας. Η σωφροσύνη θα απωλεσθεί από τους ανθρώπους και θα βασιλεύσει η ασωτία. Το ψεύδος και η φιλαργυρία θα φθάσουν εις τον μέγιστον βαθμόν, και ουαί εις τους θησαυρίζοντας αργύρια. **Αι πορνείαι, μοιχείαι, αρσενοκοιτίαι, κλοπαί και φόνοι, θα πολιτεύονται, εν τω καιρώ εκείνω** και δια την ενέργειαν της μεγίστης αμαρτίας και ασελγείας, οι άνθρωποι θέλουν στερηθεί την χάριν του Αγίου Πνεύματος όπου έλαβον εις το Άγιον Βάπτισμα ως και την τύψιν της συνειδήσεως».

Τώρα όσα δεινά και ολέθρια αναφέρει ο άγιος Νείλος δεν συμβαίνουν απλώς, **αλλά διαφημίζονται σαν καλά και χρήσιμα!** Αυτό φανερώνει ότι **ήδη το πολίτευμα του Αντιχρίστου, που αντιστρατεύεται το δίκαιο του Θεού, έχει αρχίσει να κυριεύει τη ζωή των λαών.** Ο ίδιος ο Αντίχριστος θα έρθει στο τέλος, σαν απόλυτος άρχων, για να κυβερνήσει τις πνευματικά διαβρωμένες κοινωνίες. Η απότομη εξάπλωσή του αντιχρίστου πνεύματος σε όλο τον πλανήτη οφείλεται στο παγκόσμιο Μασονικό δίκτυο και τις άλλες μυστικές Εταιρίες, εωσφορικές όλες στη βάση τους, καθώς και την πρόοδο στα μέσα επικοινωνίας, οπότε πολύ γρήγορα οι εντολές που δίνονται από λίγα άτομα, φτάνουν και εκτελούνται από τα μέλη των στοών όλου του κόσμου, διαβρώνοντας έτσι τις δημοκρατικές δομές των χωρών χάριν του ενιαίου (παγκόσμιου) κράτους του Αντιχρίστου. Διότι αυτός θα εκλεγεί σαν πρώτος παγκόσμιος κυβερνήτης, όπως είναι γραμμένο στον «Επίτομο²¹». Και επειδή στη Μασονία και Ιλλουμινάτι, στους ανώτερους βαθμούς, υπάρχουν επικλήσεις και επικοινωνία με πονηρά πνεύματα²², είναι προφανές το γιατί είναι τώρα διαδομένο το σύνθημα «**Νέα Αυγή**»²³, οι χαιρετισμοί των πολιτικών κατά το πρότυπο των σατανιστικών συγκροτημάτων, η διαστρέβλωση των Βιβλικών αληθειών (με προβολή πχ ψευτο-ευαγγελίων και αποκρυφιστικών βιβλίων σαν ισόκυρων με τα κανονικά της Εκκλησίας) και ο πόλεμος κατά των Χριστιανικών συμβόλων όπως του Σταυρού και των εικόνων, που φτάνει μέχρι και τα Χριστουγεννιάτικα φωτάκια στο Λονδίνο!

Όλα συντείνουν στο να προωθηθεί η ιδέα της αναγκαιότητας ενός γήινου “Μεσσία”, ώστε εν μέσω γενικευμένων ταραχών, πολέμων και καταστροφών και παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, να είναι αυτός έτοιμος να εμφανισθεί σαν σωτήρας, κατά τα σχέδια των παγκοσμιοποιητών²⁴ (αν είναι δυνατόν) το 2012, και μάλιστα στους Ολυμπιακούς αγώνες!

Ο Ιησούς Χριστός σαν «Άρχων Ειρήνης» κατά τις Προφητείες, ήρθε σταματώντας με τη γέννησή του τους πολέμους, δίνοντας τη δυνατότητα να ακουσθεί ειρηνικά η διδασκαλία Του και ο κόσμος να αποφασίσει αβίαστα αν θα την δεχτεί. «**Εξ Αιγύπτου εκάλεσα τον Υιόν Μου**» είχε προφητικά ειπωθεί για τον Κύριο Ιησού (Ματθ. Β15). Και ειρηνικά πράγματι μετέβη από την Ιουδαία στην Αίγυπτο, και πάλι επέστρεψε ειρηνικά, ως «άρχων ειρήνης», όταν έπαυσε να τον καταδιώκει ο Ηρώδης.

Αντίθετα η προετοιμασία της ανάδειξης του Αντιχρίστου γίνεται με ταραχές και εκατοντάδες φόνους στην Αίγυπτο (Φεβ. 2011). Και όπως φαίνεται στη φωτογραφία (περιβαλλόμενη από

²¹ http://www.imdleio.gr/html/2_epitomos_parts.htm

²² Δείτε Μασόνος 90ού βαθμού: http://www.imdleio.gr/diaf/files/polymesa/video/02_diaf/19_Masonry/masons.htm

²³ Δείτε το video: http://www.imdleio.gr/diaf/files/polymesa/video/02_diaf/34_nuclear/BJack.htm

²⁴ Δείτε το «Τι θα γίνει το 2012»: <http://www.imdleio.gr/diaf/files/2012/2012.pdf>

άσπρη γραμμή, πιθανόν από περίεργες αντανάκλασεις), εμφανίσθηκε κινούμενη η φιγούρα που τρομοκράτησε όσους την είδαν στην τηλεόραση, γιατί την παρομοίασαν αμέσως με τον **χλωρό ίππο της Αποκάλυψης**. Αν και αυτό για μας, τους Ορθοδόξους, είναι κάτι το ασήμαντο, εν τούτοις επειδή τίποτα δεν γίνεται τυχαία, κάποιιο μπορεί να βοηθήθηκαν, έστω και έτσι. Εξ άλλου οι φονικές ταραχές φαίνεται να εξαπλώνονται στις υπόλοιπες μουσουλμανικές χώρες, πράγμα που προαναγγέλλει την γενικότερη ανάφλεξη του παγκοσμίου πολέμου. Σ' αυτόν δ'ρα ο χλωρός (πρασινοκίτρινος) ίππος της Αποκάλυψης, (τέτοιο είναι και το χρώμα της σημαίας του Ισλάμ), με όνομα καβαλάρη **«Θάνατος» και ο Άδης ηκολούθει**, δηλ. τον σωματικό ακολουθεί ο πνευματικός και αιώνιος θάνατος (Άδης - Κόλαση), όταν βρίσκει τους ανθρώπους πνευματικά απροετοίμαστους, απομακρυσμένους από τον αληθινό Θεό.

Ο Αντίχριστος λοιπόν, και οι άνθρωποι του, έρχονται εν μέσω ταραχών, προσπαθώντας να επιβληθούν στους ανθρώπους, όχι ειρηνικά αλλά εκφοβιστικά και εκβιαστικά. Τα γεγονότα που θα τρέξουν θα είναι πολύ δυνατά, μια προεικόνιση των γεγονότων της Συντελείας, διότι μόνο από τα όπλα **«απεκτάνθησαν το τρίτον των ανθρώπων»** (Αποκ. Θ-18). Θα είναι **μια πρόβα που θα αποτύχει** κατά τον παγκόσμιο πόλεμο, και που θα ακολουθηθεί άμεσα από την αναλαμπή της Ορθοδοξίας.

Η έκφραση **«Γενικός Πόλεμος»** του αγίου Κοσμά του Αιτωλού, είναι χαρακτηριστικότερη των όσων θα διαδραματισθούν ή μάλλον όσων ήδη διαδραματίζονται. Και αυτό διότι ο πόλεμος σαν έννοια συνδυάζεται στη διάνοιά μας με εξωτερικά γεγονότα, ενώ **ο γενικός πόλεμος περιλαμβάνει την αναρχία που άρχισε ήδη** και εξαπλώνεται σε πολλά κράτη, μεταξύ των οποίων και τα Αραβικά. Η αναρχία είναι μία μορφή πολέμου που πίσω της κρύβονται πάθη και συμφέροντα, και προωθείται από διαβρωμένες από αυτά τα συμφέροντα εταιρείες και κρατικές υπηρεσίες, μυστικές ή φανερές. Στη Δύση αναφέρεται ότι η Παναγία προειδοποίησε για το φαινόμενο αυτό τα παιδιά της La Salle: **«Αίμα θα τρέχει στους δρόμους. Ο Γάλλος θα μάχεται Γάλλο, ο Ιταλός θα μάχεται Ιταλό. Ένας γενικός πόλεμος θα ακολουθήσει που θα είναι φοβερός (ο κυρίως 3ος Παγκόσμιος Πόλεμος)**. Για ένα διάστημα ο Θεός θα αρνείται να ενθυμηθεί τη Γαλλία και την Ιταλία, διότι το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού θα έχει ξεχαστεί²⁵...». Και στην Ελλάδα η υπόθεση του νεαρού Άλεξ στα επεισόδια των Αθηνών, φανερώνει ότι τα πράγματα ωθούνται στην αναρχία για να εξυπηρετήσουν ξένα συμφέροντα. Τα κυριότερα είναι τα οικονομικά που με τέτοιες ευκαιρίες πλουτίζουν από τα δάνεια των δοκιμαζομένων χωρών.

Παρόλο που στο μέλλον θα ανατραπεί το εωσφορικό πνεύμα της εποχής μας, και θα αντικατασταθεί με το χριστιανικό, της με ταπείνωση και χωρίς υποκρισία αγάπης, κατά την αναλαμπή της Ορθοδοξίας, αυτό δεν θα γίνει αυτόματα, αλλά αφού καταπέσει από το νου των ανθρώπων η πίστη στο κρατούν σύστημα της διαφθοράς και φαυλότητας. Αυτό ήδη πραγματοποιείται με γρήγορο ρυθμό, με την αμφισβήτηση των πολιτικών ιδεολογιών και οικονομικών θεωριών από την παρατηρούμενη κακοπραγία στον δημόσιο τομέα, τη σύγχρονη φανέρωση της γενικής διαφθοράς του πολιτικού βίου με τεράστια οικονομικά σκάνδαλα και αθετήσεις πολιτικών υποσχέσεων, που όλα δείχνουν όχι απλώς ασυνειδησία αλλά δαιμονική αναισθησία των υπευθύνων. Αυτό γίνεται και αλλού, στη χώρα μας όμως είναι πιο φανερό, διότι σαν Ορθόδοξοι “ξέρουμε” περισσότερα, γι’ αυτό και τιμωρούμαστε “επτά” φορές²⁶ περισσότερο

²⁵ <http://www.imdleo.gr/diaf/2009/12/anarchy-fr-laSallete.pdf>

²⁶ Όταν δε το ακάθαρτον πνεύμα εξέλθη από του ανθρώπου, διέρχεται δι' ανύδρων τόπων ζητούν ανάπαυσιν και ουχ ευρίσκει. Τότε λέγει. εις τον οίκον μου επιστρέψω όθεν εξήλθον. και ελθόν ευρίσκει σχολάζοντα και σεσαρωμένον και κεκοσμημένον. Τότε πορεύεται και παραλαμβάνει μεθ' εαυτού επτά έτερα πνεύματα πονηρότερα εαυτού, και εισελθόντα κατοικεί εκεί, και γίνεται τα έσχατα του ανθρώπου εκείνου χείρονα των πρώτων. ούτως έσται και τη γενεά τη πονηρά ταύτη. (Ματ Ιβ 43-45).

σε σχέση με άλλους λαούς. Αντίστοιχα όμως αν ξαναρχίσουμε να βαδίζουμε με πνευματικά και όχι καιροσκοπικά κριτήρια, η πρόδοός μας θα είναι ασυγκρίτως μεγαλύτερη. Διότι μόνο η Ορθοδοξία έχει Μυστήρια, δια των οποίων λαμβάνομε άμεσα δύναμη και ζωή από τον Κύριό μας και Θεό, Ιησού Χριστό.

Το θέμα λοιπόν είναι η **μεταστροφή του νου μας**, η μετάνοια κατά τους Πατέρες της Εκκλησίας, ώστε κέντρο να έχουμε την πνευματική μας τελείωση και όχι πρόσκαιρες ιδεολογίες και συνθηματολογίες, και να μην επηρεαζόμαστε από την **διαφήμιση της ανηθικότητας** την οποία η Νέα Τάξη προβάλλει διαρκώς, διότι μέσω αυτής καταφέρνει να υπνωτίσει τον κόσμο και να παραλύσει το νου του, ώστε να μην αντιλαμβάνεται το αντιχριστιανικό πνεύμα της, και να μην χρησιμοποιεί πνευματικά όπλα εναντίον της.

Τα γεγονότα που επιτρέπεται από τον Θεό να πλήξουν πριν τον 3ο Παγκόσμιο πόλεμο όλες τις χώρες και την Ελλάδα, συνοδεύονται από απότομες, και στους πολλούς απρόβλεπτες αλλαγές. Για την χώρα μας μίλησε ο **Άγιος Κοσμάς²⁷** για χειροτέρεμα της οικονομικής κατάστασης που ακολουθείται από δυσβάσταχτους φόρους: **«Θα σας επιβάλουν μεγάλο και δυσβάστακτο φόρο, αλλά δεν θα προφθάσουν»** (67η). Για ύπουλα δάνεια, αλλά δεν θα τα καταφέρουν: **«Θα σας ρίξουν παρά (=χρήμα) πολύ· θα σας ζητήσουν να τον πάρουν πίσω, αλλά δεν θα μπορέσουν»**. Αλλού γράφεται: **«δεν θα προφθάσουν»** (99η). Για επιστράτευση προς όφελος άλλων: **«Θα ζητήσουν να σας πάρουν και στρατιώτες, δεν θα προφθάσουν όμως»** (69η).

Για πείνα πιθανόν για 1,5 χρόνο: **«Ένα ψωμί θα χαθεί το μισό, και ένα ολόκληρο»** (88η). Για επιπτώσεις από πέρασμα εμπολέμων, προφανώς εφέδρων από τη Δύση: **«Αλλοί στους κάμπους. Θάρθουν βρωμερά (ανήθικα) έθνη. Όταν έρθουν μη φοβάστε, όταν θα φύγουν αναμερίστε»** (στην 83^η). Πιο πριν θα μας έχουν επιτεθεί οι Τούρκοι (μουσουλμάνοι): **«Οι αντίχριστοι θα φύγουν, αλλά θάρθουν πάλι· έπειτα θα τους κυνηγήσετε έως την Κόκκινη Μηλιά»** (30^η). Τότε θα γίνει δική μας η Πόλη. Σημάδι θα είναι και ο μεγάλος στόλος που θα έρθει στις θάλασσές μας: **«Όταν θα ιδείτε το χιλιάρμενο στα ελληνικά νερά, τότε θάρθει»**. (18^η). Τονίζεται το ξαφνικό: **«Θάρθει ξαφνικά, να έχετε ένα σακούλι σιτάρι κρεμασμένο στη θύρα (20^η προφ.), «με άλλους θα κοιμηθείτε και με άλλους θα ξημερώσετε»** (34η) και **«θα έρθει ξαφνικά· ή το βόδι στο χωράφι ή το άλογο στ' αλώνι»** (Οκτώβριος ή Ιούλιος, 74η). Οι συνέπειες παρόλο που για την Ελλάδα θα είναι μικρές σε σχέση με άλλες χώρες, δεν θα είναι ασήμαντες: **«Πολλά χωριά θα καταστραφούν, οι τρεις χώρες θα γίνουν μία»**. (92η). Ο Άγιος Κοσμάς για όλα αυτά μας είπε την αιτία: **«Τον Πάπα να καταράσθε, διότι αυτός θα είναι η αιτία»**. (90^η). Πίσω από την ψευτοπνευματικότητα του πάπα κρύβονται τα συνασπισμένα με τους ολιγάρχες - παγκοσμιοποιητές συμφέροντα του Βατικανού. Γι' αυτό ο πάπας δεν παραλείπει όταν του δίνεται ευκαιρία να ζητάει παγκόσμια κυβέρνηση και να ευλογεί τους πολέμους της Νέας Τάξης, που τους θεωρεί πολέμους κατά της "τρομοκρατίας".

Μεγάλος αριθμός από Νεομάρτυρες και Οσίους βοήθησαν τις νεότερες γενιές να αποκτήσουν πνευματικά ώριμη συνείδηση, ικανή να διακρίνει το σωστό, διδασκόμενη και από τα λάθη του παρελθόντος. Αν και είναι «μικρό το ποίμνιο» δεν πρέπει να φοβάται, διότι σ' αυτό δόθηκε η ευλογία της Ουράνιας Βασιλείας, και αν την επιζητήσει με λίγο περισσότερο ζήλο, με αφορμή και τις αταξίες της Νέας Τάξης, τότε θα λάβει πλούσια και τα γήϊνα αγαθά. Διότι βέβαια γνωρίζει ο Πατέρας μας ότι έχουμε και την ανάγκη όλων αυτών²⁸. Τότε θα τρώνε οι άνθρωποι με ασημένια κουτάλια, κατά τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό (59^η προφ.). Πότε; Δεν πλησιάζομε

²⁷ http://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf

²⁸ «...και υμείς μη ζητείτε τι φάγητε και τι πίνητε, και μη μετεωρίζεσθε. Ταύτα γαρ πάντα τα έθνη του κόσμου επιζητεί. Υμών δε ο Πατήρ οίδεν ότι χρήζετε τούτων. Πλην ζητείτε την βασιλείαν του Θεού, και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν. (Λουκ. Ιβ 29-32).

αριθμητικά τη λύση του προβλήματος, αλλά μετρώντας με πνευματικό τρόπο τα δραματιζόμενα, και βλέπομε ότι είναι σύντομα. Γι' αυτούς που τρέχουν κατευθείαν σε αριθμητικούς υπολογισμούς, χωρίς να εξετάζουν την πνευματική βαρύτητα των γεγονότων, έχει λεχθεί:

«Ουχ υμών έστι γνώναι χρόνους ή καιρούς ους ο Πατήρ έθετο εν τη ίδια εξουσία» (δεν είναι στην δικαιοδοσία σας να γνωρίζετε χρόνους ή καιρούς τους οποίους ο Πατήρ έθεσε υπό την δική του εξουσία) (Πράξεις 1,6-7). Με τα λόγια αυτά ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς, κατευθύνει το νου των Μαθητών του, μετά την Ανάστασή του, πριν όμως την Ανάληψη και Πεντηκοστή, όταν δεν είχαν λάβει την πληρότητα των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος, αλλά και εμάς, στο να επιζητούμε την όχι απλή αριθμητική προσέγγιση των παραδομένων προφητικών γεγονότων μέσα στον κοσμικό χρόνο, αλλά, κατά τον Μεγάλο Βασίλειο, **την ίδια την πνευματική γνώση γι' αυτά**. Αυτήν δίνει ο Ουράνιος Πατέρας, δηλ. ο ίδιος ο Κύριος σαν Θεός. Πρέπει να εξετάζομε την εξέλιξη των γεγονότων από πνευματική άποψη, δηλ. σε σχέση με το νόμο του Θεού. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορούμε να ξέρουμε, ή ότι οπωσδήποτε είναι αδύνατο να προγνωρίσουμε χρονολογικά κάποια γεγονότα, αλλά ότι **πρέπει να επιδιώκουμε την πνευματική γνώση που στηρίζεται όχι σε υλικά αλλά πνευματικά κριτήρια**. Γι' αυτό και δεν μπορεί αυτή να γίνει κτήμα των απίστων ή όσων Χριστιανών σκέπτονται επιπόλαια. Και ας μην συγχέομε τον πνευματικό με τον κοσμικό χρόνο: **«Χρόνους δε και καιρούς μη μοι νόει αισθητούς, αλλά διαστήματά τινα γνώσεως υπό του νοητού Ηλίου (Χριστού) γινόμενα»²⁹**.

Η πνευματική γνώση δεν είναι απλά διανοητική, είναι βιωματική και αφορά το σύνολο της ψυχής. Στην τελειότερη μορφή της είναι καρπός Θείας θεωρίας, αλλά σε μας, τους ατελείς, δεν είναι καθόλου αμελητέα αυτή που προκύπτει από τον συνδυασμό των προσωπικών εμπειριών και τον φωτισμό από το λόγο των αγίων Γραφών και παραδόσεων. Αν έχουμε μόνο προσωπικές εμπειρίες δεν μπορούμε αποκλειστικά με αυτές να κατανοήσουμε που βρισκόμαστε στην Ιστορία. Ο κόσμος είναι γεμάτος εφημερίδες, περιοδικά και τελευταία ενημερώσεις από το διαδίκτυο, αλλά δεν ξέρει ούτε που βρίσκεται, ούτε που κατευθύνεται. Αν όμως μαζί με τις απλές προσωπικές μας εμπειρίες υπάρχει συνεχής ο προβληματισμός σε σχέση με το νόμο του Θεού, (από το λόγο των Γραφών και παραδόσεων), τότε κατά δύναμη, άλλος λιγότερο άλλος περισσότερο, «βλέπουμε» που βαδίζομε: **«Λύχνος τοις ποσί μου ο νόμος Σου και φως ταις τρίβοις μου»** κατά τον προφητάνακτα Δαβίδ, και διότι **«φως τα προστάγματά Σου επί της γης»** (5^η ωδή).

Για να διακρίνουμε λοιπόν σωστά, πρέπει να είμαστε κάτω από το φως των θείκων λόγων, ιδιαίτερα όταν εξετάζομε το θέμα των προφητειών, τώρα αυτών για την Κωνσταντινούπολη. Πρέπει να μελετάμε μέσα από τις Γραφές και μέσα από τις διευκρινίσεις και λεπτομερείς αναφορές των Αγίων της Εκκλησίας, αδιαφορώντας για τις εκτός Εκκλησίας φλυαρίες. Τα μέσα ενημέρωσης μπορεί να προβάλουν τον Νοστράδαμο σαν τον μεγαλύτερο των “προφητών” και τα ειδικευμένα στα Ιστορικά θέματα κανάλια (όπως το History.com) να σκορπούν σύγχυση για το νόημα και την αλήθεια των γεγονότων, αλλά αυτό δεν πρέπει να επηρεάζει τους αληθινά πιστούς.

Ο ρόλος των Αγίων να μας φωτίζουν σαν δεύτερα φώτα, λύχνοι του μεγάλου ανεσπέρου φωτός Ιησού Χριστού, που δέχονται από Αυτόν τον φωτισμό και δεν τον κρατάνε μόνο για τον εαυτό τους «υπό το μόδιον» αλλά τον σκορπάνε σε όλους μας, είναι πάρα πολύ σημαντικός. Από αυτή την άποψη υστερούν όσοι (όπως οι Προτεστάντες) δεν δέχονται τους Αγίους και την χάρη του Αγίου Πνεύματος που εκχέεται μέσω αυτών, παραμένοντας στο σκοτάδι,

²⁹ Δείτε περισσότερα στο: <http://www.imdle0.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf>

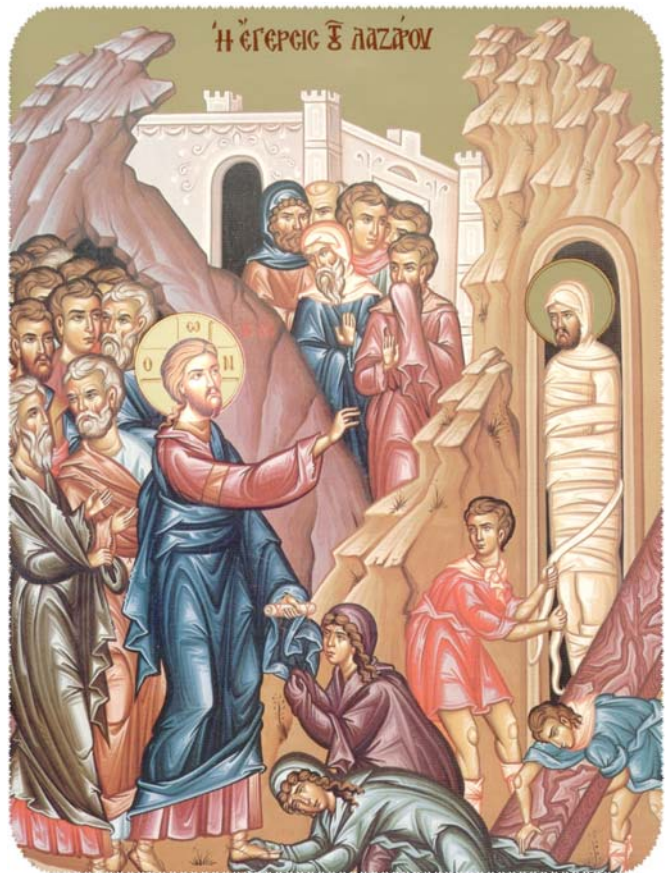
αδυνατώντας να συλλάβουν τα δυσνόητα³⁰ των Γραφών που παρεξηγούνται από αυτούς, και καταλήγουν να φτιάχνουν ο καθένας προσωπικές εκδόσεις όχι μόνο των προφητειών αλλά και ολόκληρου του Χριστιανισμού!

Η προώθηση των αντιθέτων ιδεολογιών οφείλεται κυρίως σε υποστολή της χάρις του Θεού στον Χριστιανικό κόσμο όσο αυτός απομακρύνεται από τα προστάγματα του Θεού και τα ευσεβή δόγματα της Εκκλησίας. Είναι δηλαδή αποτέλεσμα της αποστασίας από την αληθινή πίστη με λόγια ή και έργα, και δίνεται από τον Απόστολο σαν σημάδι προειδοποιητικό³¹ για την έλευση του Αντιχρίστου. **Πάντα κύριος και ανώτατος ελεγκτής όσων συμβαίνουν είναι ο Θεός.** Παρά την προσπάθεια των αποκρυφιστών - εωσφοριστών να φέρουν τον Αντίχριστο ενωρίς στην εξουσία, αυτό δεν θα κατορθωθεί, αλλά θα υπάρξουν πρόδρομοί του που θα οδηγήσουν στον Γενικό Πόλεμο. Μετά θα ακολουθήσει μαζί με την ειρήνη και η αναλαμπή της Ορθοδοξίας.

Ας μην είμαστε λοιπόν επιπόλαιοι, και ας συμβουλευόμαστε τους σύγχρονους Αγίους, γιατί τα επί μέρους θέματα αποτελούν μια ενότητα με άλλα μεγαλύτερα, και αυτό το είχε εξηγήσει ο γέροντας Παΐσιος, φανερώνοντας ότι τα γεγονότα που θα έρθουν είναι συνέχεια των γεγονότων της Γιουγκοσλαβίας, (δηλ. ότι πρόκειται για την αλυσίδα των πολέμων της Νέας Τάξης), ερμηνεύοντας τον Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό και τον άγιο Μεθόδιο, δίνοντας και λεπτομέρειες που έχουν γραφεί σε πλήθος βιβλία.

Από το Ευαγγέλιο, ας θυμηθούμε την θριαμβευτική είσοδο του Κυρίου Ιησού Χριστού στα Ιεροσόλυμα όταν πλήθος πολύ **«έλαβον τα βαΐα των φοινίκων και εξήλθον εις υπάντησιν αυτώ, και έκραζον, ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, βασιλεύς του Ισραήλ»** (Ιω. ΙΒ-13). Αυτό συνέβη λίγο πριν τα σεπτά πάθη και την Ανάσταση του Κυρίου, και το εορτάζουμε την Κυριακή των Βαΐων. Αντίστοιχη ένδοξη περίοδος στην ζωή της Εκκλησίας είναι αυτή της αναλαμπής της Ορθοδοξίας, λίγο πριν τη μεγάλη δοκιμασία³² που θα περάσουν οι Χριστιανοί από τον τελικό Αντίχριστο, η οποία θα ακολουθηθεί άμεσα από την 2α Παρουσία.

Εκείνο που ιδιαίτερα κίνησε το πλήθος στην μετά βαΐων και κλάδων υποδοχή του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα ήταν η προηγηθείσα ανάσταση του Λαζάρου. Αυτήν πραγματοποιεί ο Κύριος με την Θεϊκή του δύναμη για να **«διδάξει με έργο τους μαθητευομένους ότι δεν είναι αποτέλεσμα ασθενείας ο Σταυρός και ο θάνατος»**, όπως λέγει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, αλλά θα τον υποστεί εκουσίως. Και μάλιστα **«εξεπίτηδες αναμένει τον θάνατον»** δηλ. επίτηδες καθυστερώντας αφήνει να πεθάνει ο Λάζαρος για να τον αναστήσει όταν πρέπει. (Λόγος εις τον 4ήμερον Λάζαρον).

³⁰ Και ο Απόστολος Πέτρος προειδοποιεί ότι στη διδασκαλία των Αποστόλων υπάρχουν δυσνόητα: «...εν οίς ἔστι δυσνόητα τινά, α οι αμαθείς και αστήρικτοι στρεβλοῦσιν ως και τας λοιπάς Γραφάς προς την ἰδίαν αυτών ἀπώλειαν». (2α Πετ. Γ-16)

³¹ «εάν μη ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον...» (Β΄Θεσ. Β-3).

Την 4η ημέρα ανασταίνει τον Λάζαρο ο Κύριος, διότι **το τέσσερα (4) είναι δηλωτικό του αισθητού κόσμου** κατά τον Άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή³³, που χαρακτηρίζεται από τις τέσσερις καταστάσεις της ύλης ή τα 4 στοιχεία όπως λεγόντουσαν παλιότερα, ή τις 4 διαστάσεις (χώρου και χρόνου) όπως θα λέγαμε σήμερα. Δηλώνει την εμπαθή προσήλωση του νου στα αισθητά που παρασκευάζεται από τους δαίμονες, και την λήθη της σχέσης των αισθητών προς τον Θεό. Ο νους αντί να δοξάζει τον Θεό για την αισθητή κτίση, στρέφεται μόνο σε εμπαιθείς σκέψεις γι' αυτήν³⁴. Ο Λάζαρος λοιπόν εγείρεται «τεταρταίος» διότι έπεσε στην παγίδα των πονηρών πνευμάτων να στραφεί εμπαιθώς στα αισθητά, σε αντίθεση με τον ίδιο τον ελεύθερο από οποιαδήποτε αμαρτία Κύριο ο οποίος αυτο-ανίσταται την 3η ημέρα, χωρίς ο «άρχων του κόσμου τούτου» να βρίσκει κάτι να τον κατηγορήσει³⁵.

Μπορούμε να δούμε τα σχετικά με τον Λάζαρο και **με την εσωτερική τους έννοια** λέγει ο Άγιος Κύριλλος αρχιεπίσκοπος Αλεξανδρείας. Αυτό είναι πολύ ενδιαφέρον επειδή ισχύει σε κάθε εποχή.

Ο Λάζαρος τότε είναι ο νους μας που αν ασθενήσει ή και πεθάνει (ανάλογα με τα αμαρτήματά του), **χρειάζεται την εξομολόγηση** για να επανέλθει στη φυσική ελεύθερη κατάστασή του, που την έχασε παγιδευόμενος στα αισθητά. Τότε πρέπει η Μάρθα που συμβολίζει τη υλική σάρκα, και η Μαρία την σεμνοτέρα ψυχή (κατά τον άγιο Κύριλλο) ή η Μάρθα κατ' άλλους την πρακτική αρετή και η Μαρία την θεωρητική, να παρακαλέσουν τον Κύριο γι'

³² Η Εκκλησία σαν «Σώμα Χριστού» απαρτιζόμενο συν τω χρόνω, ακολουθεί την πορεία του αρχετύπου δηλ. του Κυρίου Ιησού Χριστού κατά την ιστορική της διαδρομή μέχρι την τελείωση, κατά τη 2α Παρουσία. Κατά παρόμοιο τρόπο, **η γυναίκα της Αποκάλυψης** που φεύγει στην έρημο καταδιωκόμενη από τον δράκοντα, **έχει πρότυπο την Θεοτόκο** η οποία τίκει «υιόν άρρενα» που αρπάζεται στον θρόνο του Θεού, **αλλά είναι η Εκκλησία των πιστών**, διότι η Θεοτόκος εγέννησε χωρίς πόνους, ενώ για την γυναίκα αυτή γράφεται ότι «και εν γαστρί έχουσα έκραζεν ωδίνουσα και βασανιζομένη τεκείν». (Αποκ. Κεφ. ΙΒ).

Στον «Επίτομο» των Προφητειών (σελ. 104), αναγράφεται για την **αντιστοίχιση** που έκανε ο Άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ των **παθών του Χριστού προς την δοκιμασία των πιστών την εποχή του τελικού Αντιχρίστου**: Μία άλλη φορά, ο Άγιος Σεραφείμ, μίλησε στο Μοτοβίλωφ για **τα αφορώντα την πνευματική κατάσταση των τελευταίων Χριστιανών** που θα απομείνουν να πιστεύουν (αληθινά) στο Θεό πριν το τέλος του κόσμου: «Και στις ημέρες αυτής της μεγάλης θλίψης, από την οποία δεν θα σωζόταν κανείς άνθρωπος, αν για χάρη των εκλεκτών δεν περιεκτόποντο αυτές οι ημέρες, σ' αυτές τις ημέρες, οι πιστοί που θα έχουν απομείνει πρόκειται να βιώσουν οι ίδιοι, κάτι σαν αυτό που βιώθηκε από τον ίδιο τον Κύριο, όταν κρεμάμενος επί του Σταυρού, όντας τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, αισθάνθηκε τον Εαυτό του τόσο εγκαταλειμένο από τη Θεότητά Του, που εκραύασε προς αυτήν: «Θεέ μου, Θεέ μου, ίνα τι με εγκατέλειπες»; **Οι τελευταίοι Χριστιανοί επίσης, θα βιώσουν στον εαυτό τους μία παρόμοια εγκατάλειψη της ανθρώπινης φύσεώς τους από την Χάρη του Θεού...** (The Orthodox Word, 1973, No 50.)

³³ Λέγει για τα ιμάτια του Κυρίου ο άγιος Μάξιμος: «Ἡ ἔξω δὲ περιβολὴ ὁ αἰσθητὸς ἐστὶ κόσμος, στοιχεῖοις τέσσαρσι διαιρούμενος, ὃν ὡς τέσσαρα ἱμάτια μερίζονται οἱ νοητῶς ἐν ἡμῖν σταυροῦντες τὸν Κύριον. Μερίζονται τοίνυν οἱ δαίμονες τὴν φαινομένην κτίσιν τῶν τεσσάρων στοιχείων, πρὸς πάθος ὄραν κατ' αἴσθησιν ἡμᾶς παρασκευάζοντες τοὺς ἐν αὐτῇ θείους ἀγνοήσαντας λόγους». (ερωτ. 4η περί του μη κτήσασθαι δύο χιτώνας).

Το 4 είναι αριθμός υλικός και σωματικός, αλλά (εδώ) και «κακωτικός» λέει ο Ωριγένης, γι' αυτό αναφέρεται στη Γραφή: «Θα τους κακοποιήσουν και ταπεινώσουν για 400 έτη». Και γι' αυτό νηστεύουμε προς αναίρεση της κακίας σαράντα (40) ημέρες, όπως και ο Κύριος έκαμε το ίδιο για χάρη μας: ««Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἔχοντα. ὁ τέταρτος ἀριθμὸς ὑλικὸς τις καὶ σωματικὸς ὢν κακωτικὸς ἐστίν, ἐπεὶ τὰ γενικὰ σώματα τέσσαρά ἐστιν· ὅθεν οἱ δουλούμενοι καὶ οἱ κακούμενοι τέσσαρσιν ἑκατοντάσιν ἐτῶν πάσχουσι κατὰ τὸ εἰρημένον· «Κακώσουσιν αὐτοὺς καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς ἔτη τετρακόσια». τάχα δὲ κατὰ τοῦτο εἰς καθαίρεσιν τῶν τῆ φύσει τοῦ σώματος ἀκολουθησάντων ἀμαρτημάτων τεσσαράκοντα νηστεύει Μωσῆς ἡμέρας, ὁμοίως δὲ καὶ Ἡλίας, καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων ὁ Σωτὴρ. (Ερμην. στο κατά Ιωάννην). Όμως δεν διευκρινίζει ο (απομακρυσμένος από την ορθότητα της πίστεως σε αρκετά θέματα) Ωριγένης ότι στο περί Λαζάρου ταιριάζει με τα συμφραζόμενα της Γραφής να θεωρηθεί το 4 «κακωτικός» αριθμός, αλλού όμως συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο: όταν πχ η τελεία απάθεια συμβολίζεται από τις **4 μυριάδες** δηλ. τον αριθμό 40.000, κατά τον άγιο Μάξιμο. Εξάγεται πάντως το χρήσιμο συμπέρασμα ότι **η καλώς τελούμενη σαρακοστή είναι πρόξενος απαθείας και αναιρετική της κακίας.**

³⁴ Δηλ. πως θα ικανοποιήσει την φιλαυτία ή την φιλαργυρία ή την φιληδονία του.

³⁵ «...έρχεται γαρ ο του κόσμου άρχων, και εν εμοί ουκ έχει ουδέν» (Ιω. ΙΔ-30).

αυτόν. Και πράγματι ανταποκρινόμενος ο Κύριος, με φωνή μεγάλη Ευαγγελικής σάλπιγγας, θα λύσει τις αμαρτίες και θα καλέσει το νου μας έξω από τις μέριμνες του κόσμου, για να μπορεί απερίσπαστα να τρέχει προς την αρετή³⁶.

Προηγείται της θριαμβευτικής εισόδου του Χριστού στα Ιεροσόλυμα η ανάσταση του Λαζάρου, γιατί αυτή ήταν η κύρια αιτία που δόξασε το πλήθος τον Κύριο. **Και στην ζωή των μελών της Εκκλησίας προηγείται, αντίστοιχα, η απελευθέρωση του νου των πιστών Χριστιανών** (από το θανατηφόρο δέσιμο με τα αισθητά), **της ένδοξης για την Ορθοδοξία περιόδου της «αναλαμπής»**. Είναι ένα δώρο του Κυρίου Ιησού Χριστού προς τους πιστούς (διότι πιστός σαν φίλος του Χριστού ήταν ο Λάζαρος), που θα συμπαρασύρει πολλούς ακάκους (ή νηπιάζοντας στην κακία) να δοξάσουν τον Κύριο την περίοδο της παγκόσμιας αναγέννησης της Ορθοδοξίας. Είναι προφανές ότι για να ξυπνήσει ο νους των πιστών όλης της ανθρωπότητας, αφού μάλιστα αφέθηκε για ένα διάστημα αβοήθητος παρά Θεού, τόσο ώστε να αρχίσει να «όζει» (δηλ. να βρωμάει, που σημαίνει να ζει με βρωμερές σκέψεις), ότι χρειάζεται «Φωνή Μεγάλη» για να συνέλθει. Η φωνή του Κυρίου εύκολα, όπως κατά την εσχάτη σάλπιγγα που θα εγείρει τους νεκρούς, έτσι και τώρα θα ξυπνήσει τον νου των ανθρώπων με την ισχυρότατη δόνηση του 3ου παγκοσμίου πολέμου.

Οι Ορθόδοξες χώρες θα δοξασθούν τότε, διότι εκεί ζει μεγάλο πλήθος πιστών, σε σχέση με τον υπόλοιπο κόσμο όπου οι πιστοί είναι διάσπαρτοι. Μεταξύ αυτών κορυφαία θέση θα έχει η χώρα μας, διότι για την ανθρωπότητα είναι ο νους της, ή κατά τον Άγιο Νεκτάριο ο πνευματικός της καθοδηγητής και δάσκαλος³⁷. Εξ άλλου ο Λάζαρος έζησε στην Κύπρο (για να μην τον φονεύσουν οι Ιουδαίοι), και η Ελ-λάς είναι της ίδιας ετυμολογικής ρίζας με τον Λάζ-αρο (το σ γίνεται ζ χάριν ευφωνίας). Επίσης βόρεια, στην περιοχή του Βυζαντίου, η αρχαία Κολχίδα εκαλείτο Λαζ-ική³⁸, και επειδή κατοικήθηκε από τους Σκύθες³⁹, μπορεί να θεωρηθεί σύνδεσμός μας με τη μεγάλη Ορθόδοξη χώρα της Ρωσίας και των γειτονικών σήμερα κρατών.

1/14-12-2009 Ναούμ του Προφήτου
+ 5/18-3-2011 Β' Χαιρετισμοί της Παναγίας
Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

www.imdleo.gr

³⁶ «Λάμβανε δέ μοι τὸ θαῦμα καὶ ἐπὶ τὰ ἐντός. εἰ γὰρ ὁ νοῦς ἡμῶν ἀποθάνοι Λάζαρος, δεῖ μετὰ ἔξομολογήσεως, ὡς Μάρθαν καὶ Μαρίαν, τὴν ὑλικὴν σάρκα καὶ τὴν σεμνοτέραν ψυχὴν προσελθεῖν τῷ Χριστῷ καὶ παρακαλέσαι· καὶ ὡς ἐπιστὰς, τὴν ἐπικειμένην τῇ μνήμῃ ἀρθῆναι κελεύσει πώρωσιν, καὶ φωνήσει μεγάλη φωνῇ τῆς εὐαγγελικῆς σάλπιγγος Δεῦρο ἔξω τῶν τοῦ κόσμου περισπασμῶν, καὶ τὰς σειρὰς λύσει τῶν ἀμαρτιῶν, ὥστε δύνασθαι κινεῖσθαι ἀραρότως πρὸς ἀρετὴν». (Υπόμνημα εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Ευαγγέλιον).

³⁷ «Ὁ Ἕλληνας πλασμένος φιλόσοφος, εἶναι καὶ πλασμένος Χριστιανός. Εἶναι πλασμένος νὰ γνωρίσει τὴν Ἀλήθεια καὶ νὰ τὴν διαδίδει στὰ ἄλλα ἔθνη. Ναί, ὁ Ἕλληνας ἐγεννήθηκε ἀπὸ θέληση τῆς Θείας Πρόνοιᾶς διδάσκαλος τῆς ἀνθρωπότητος. Αὐτὸ τὸ ἔργο εἶναι ἡ πνευματικὴ κληρονομία του, αὐτὴ εἶναι ἡ ἀποστολή του, αὐτὸ εἶναι τὸ ξεχωριστὸ κάλεσμά του ἀνάμεσα στὰ ἔθνη». (Επίτομος, σελ. 2).

³⁸ Ο ιστορικός Προκόπιος του 6ου αιώνα λέει: «γῆν δὲ τὴν Κολχίδα, ἢ νῦν Λαζικὴ ἐπικαλεῖται».

³⁹ «Λαζοί, Σκυθῶν ἔθνος ἔστι καὶ χωρίον παλαιὰ Λαζικὴ, ὡς Ἀρριανός» αναφέρει ο Βυζαντινός Στέφανος ο Γραμματικός, του 6ου αιώνα. Ο Ηρόδοτος επισκέφθηκε τους Σκύθες το 450 πΧ, και μας πληροφορεῖ ότι μιλούσαν μια μικτὴ ἑλληνο-σκυθικὴ γλῶσσα, και ὅτι εἶχαν λάβει πολλά πολιτισμικά στοιχεία ἀπὸ τους Ἕλληνες, οἱ οἱ αὐτὲς τις φυλὲς ονόμαζαν Ὑπερβόρειες. Αὐτὸ θυμίζει τὸ «ἀπ' εσχάτου Βορρά» τοῦ Ἰεζεκιήλ, και τὴν σχέση των Σκυθῶν και τῆς Σκυθόπολης (Βαιθσάν. Κριταί 1,27) καθὼς και των Ρως, με τον Γωγ και τον τελικὸ Αντίχριστο, ὅπως αναφέραμε στὶς «Προφητείες» και στον «Επίτομο» ὑπὸ ΛΜΔ. Οἱ Σκύθες, που σημαίνει τοξότες, μετακινήθηκαν (κατὰ Α. Ι. Μελυκονα) σε διάφορα ρεύματα ἀπὸ τις στέπες του Βόλγα και των Ουραλίων στην περιοχή τῆς Βόρειας Μαύρης Θάλασσας και τελικὰ ἀφομοιώθηκαν ἀπὸ τους Κιμμέριους τῆς περιοχῆς τῆς Κριμαίας.